

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 29 septembrie 2023
(OR. en)

13582/23

Dosar interinstituțional:
2023/0344(NLE)

VISA 190
MIGR 300
RELEX 1108
COAFR 330
COMIX 422

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	28 septembrie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 568 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI privind suspendarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Etiopia

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 568 final.

Anexă: COM(2023) 568 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.9.2023
COM(2023) 568 final

2023/0344 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

**privind suspendarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al
Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Etiopia**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele și obiectivele propunerii**

În conformitate cu articolul 25a alineatul (2) din Codul de vize¹, Comisia ar trebui să evalueze în mod regulat cooperarea țărilor terțe în materie de readmisie și să raporteze Consiliului cel puțin o dată pe an.

Pe baza acestor evaluări și ținând seama de măsurile luate de Comisie pentru a îmbunătăți nivelul de cooperare în materie de readmisie și relațiile generale ale Uniunii cu țara terță în cauză, Comisia poate concluziona că țara terță nu cooperează suficient și că, prin urmare, este necesar să se întreprindă acțiuni. Într-un astfel de caz, în conformitate cu articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Codul de vize, Comisia prezintă o propunere de decizie de punere în aplicare a Consiliului de suspendare a aplicării anumitor dispoziții ale Codului de vize pentru resortisanții țării terțe respective. Comisia își continuă eforturile constante de îmbunătățire a cooperării cu țara terță în cauză.

- **Cazul Etiopiei**

În februarie 2018, UE a încheiat un acord de readmisie fără caracter obligatoriu cu Etiopia („Procedura de admisie pentru returnarea etiopienilor din statele membre ale Uniunii Europene”). De atunci, la 13 mai 2019 și la 28 noiembrie 2019 au avut loc două reuniuni ale grupului de lucru comun pentru monitorizarea punerii în aplicare a acordului. Angajamentul în materie de readmisie, inclusiv cu privire la rezultatul evaluării anuale în temeiul articolului 25a din Codul de vize, a continuat la nivel local, inclusiv în timpul stării de urgență la nivel național care a fost declarată în noiembrie 2021 în urma conflictului din nordul Etiopiei și care s-a încheiat în februarie 2022.

În pofida acordului de readmisie existent, a eforturilor de intensificare a angajamentului în materie de readmisie și a asistenței tehnice furnizate de UE, cooperarea cu Etiopia în materie de readmisie nu s-a îmbunătățit. UE a transmis Etiopiei mesaje clare cu privire la necesitatea ca țara să își îmbunătățească cooperarea în ceea ce privește readmisia resortisanților săi care nu au drept de ședere în statele membre ale UE și să pună pe deplin în aplicare acordul de readmisie, inclusiv prin identificarea rapidă a etiopienilor fără drept de ședere în UE și prin eliberarea de documente de călătorie provizorii pentru toate returnările, inclusiv pentru cele forțate. Nici aceste mesaje, transmise în cadrul reuniunilor tehnice, cu ocazia reuniunilor bilaterale cu statele membre și ambasadorului etiopian la UE în aprilie 2023, nici dialogul cu autoritățile din Etiopia nu au produs rezultatele preconizate și nu au condus la o îmbunătățire a cooperării.

Cooperarea cu Etiopia în ceea ce privește readmisia resortisanților săi găsiți în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre ale UE rămâne insuficientă, fapt demonstrat de rata scăzută de returnare (numărul deciziilor de returnare executate în comparație cu numărul deciziilor de returnare emise), care a fost de 10 % în 2021 și în 2022, precum și de scăderea generală a ratei de eliberare (și anume, numărul de documente de călătorie eliberate de țări

¹Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

terțe în comparație cu numărul de cereri de readmisie transmise de statele membre). Statele membre se confruntă cu provocări persistente în ceea ce privește stabilirea unui dialog semnificativ și a unui angajament cu Etiopia în materie de readmisie, în special în ceea ce privește returnările forțate.

În cadrul evaluărilor continue efectuate de Comisie pe baza unor date și informații furnizate de statele membre, a discuțiilor din cadrul grupurilor de lucru relevante ale Consiliului și al reuniunilor grupurilor de experți, precum și de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, statele membre au raportat cu privire la mai multe aspecte care afectează diferitele etape ale procesului de readmisie, inclusiv identificarea resortisanților Etiopiei, eliberarea documentelor de călătorie și organizarea operațiunilor de returnare. Absența răspunsurilor din partea autorităților etiopiene la cererile de identificare ale statelor membre conduce în practică la imposibilitatea de a returna persoanele fără forme legale. Eliberarea documentelor de călătorie persoanelor a căror cetățenie etiopiană a fost confirmată, de exemplu prin misiuni de identificare desfășurate în anii trecuți, rămâne problematică. În 2022 a avut loc un număr foarte limitat de returnări și nu s-a efectuat nicio returnare prin zboruri charter.

Pe baza considerentelor de mai sus, având în vedere lipsa de îmbunătățire, în pofida măsurilor continue luate până în prezent de Comisie pentru a îmbunătăți cooperarea în materie de readmisie și ținând seama de relațiile generale ale UE cu Etiopia, se consideră că cooperarea Etiopiei cu UE în materie de readmisie nu este suficientă și că sunt necesare acțiuni suplimentare.

- **Relațiile generale ale Uniunii cu Etiopia**

Etiopia este o țară-cheie pentru stabilitatea din Cornul Africii. Este a doua țară din Africa ca populație (110 milioane de locuitori) și găzduiește aproape 900 000 de refugiați din regiune. Din noiembrie 2020, în Etiopia există un conflict intern care a condus la semnarea Acordului de încetare permanentă a ostilităților în Etiopia. Situația rămâne fragilă, iar tensiunile interne continuă. Procesele de justiție de tranziție și de reabilitare sunt monitorizate. Normalizarea relațiilor cu Etiopia și relansarea unui dialog politic semnificativ cu autoritățile sunt în curs. În etapa critică a conflictului din Sudan, autoritățile etiopiene au oferit o asistență substanțială în legătură cu eliberarea vizelor și facilitățile de la frontieră în timpul evacuării cetățenilor UE din Sudan.

Țara beneficiază de acces la piața europeană fără taxe vamale și fără contingente în temeiul regimului „Totul în afară de arme”.

Etiopia este membră a Autorității interguvernamentale pentru Dezvoltare și membră a Comitetului director al Procesului de la Khartoum. Etiopia este parte la Acordul de la Cotonou. Țara a fost un partener important pentru Uniunea Europeană, cu un parteneriat de lungă durată care datează de peste 40 de ani. În 2016, UE și Etiopia au semnat un „angajament strategic”, prin care ambele părți se angajează să coopereze strâns în domenii precum pacea și securitatea regională, comerț și investiții, inclusiv migrația și strămutarea forțată. UE propune sprijinirea Etiopiei prin intermediul IVCDI – Europa globală, cu un program indicativ multianual național pentru perioada 2024-2027 (adoptarea este prevăzută pentru sfârșitul lunii septembrie). Acesta va viza 3 domenii prioritare: Pactul verde, dezvoltarea umană (inclusiv migrația și strămutarea forțată) și guvernanta/consolidarea păcii.

- **Măsuri privind vizele**

Domeniul de aplicare al măsurilor

Decizia de punere în aplicare a Consiliului ar trebui să suspende temporar aplicarea anumitor dispoziții ale Codului de vize pentru resortisanții Etiopiei. Cu toate acestea, suspendarea nu ar trebui să se aplice membrilor de familie etiopieni ai cetățenilor (mobili) ai UE care intră sub incidența Directivei 2004/38/CE² și nici membrilor de familie etiopieni ai resortisanților țărilor terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țara terță în cauză, pe de altă parte.

Conținutul măsurilor privind vizele

Cooperarea insuficientă a Etiopiei în materie de readmisie justifică suspendarea temporară a tuturor articolelor menționate la articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Codul de vize: suspendarea posibilității de a renunța la cerințele privind documentele justificative pe care trebuie să le prezinte solicitanții de viză, menționate la articolul 14 alineatul (6); suspendarea perioadei generale de prelucrare de 15 zile calendaristice menționată la articolul 23 alineatul (1) (care, în consecință, exclude și aplicarea normei care permite prelungirea acestei perioade până la maximum 45 de zile numai în cazuri individuale, ceea ce înseamnă că perioada standard de prelucrare devine de 45 de zile); suspendarea eliberării vizelor cu intrări multiple în conformitate cu articolul 24 alineatele (2) și (2c) și suspendarea scutirii opționale de la plata taxei de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) litera (b).

Perioada de aplicare a măsurilor privind vizele

Codul de vize prevede că măsurile privind vizele se aplică temporar, dar nu există obligația de a se indica o anumită perioadă de aplicare a măsurilor respective în decizia de punere în aplicare. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 25a alineatul (6) din Codul de vize, Comisia ar trebui să evalueze continuu progresele privind cooperarea în materie de readmisie pe baza indicatorilor prevăzuți la articolul 25a alineatul (2) din Codul de vize, inclusiv în ceea ce privește asistența oferită pentru identificarea în timp util a persoanelor aflate în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre, eliberarea promptă a documentelor de călătorie și organizarea operațiunilor de returnare. Comisia va raporta dacă se poate constata o îmbunătățire substanțială și susținută a cooperării cu țara terță în cauză în materie de readmisie și, ținând seama și de relațiile generale ale Uniunii cu țara terță respectivă, poate prezenta Consiliului o propunere de abrogare sau de modificare a deciziei de punere în aplicare. În schimb, dacă măsurile privind vizele implementate în conformitate cu decizia de punere în aplicare s-au dovedit ineficace, ar trebui să se analizeze posibilitatea declanșării celei de a doua etape a mecanismului, prevăzută la articolul 25a alineatul (5) litera (b) din Codul de vize.

În temeiul articolului 25a alineatul (7) din Codul de vize, în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a deciziei de punere în aplicare, Comisia va raporta

² Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește cooperarea respectivei țări terțe în materie de readmisie.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Decizia propusă este conformă cu Codul de vize, în care sunt stabilite normele armonizate ale politicii comune în domeniul vizelor care reglementează procedurile și condițiile de eliberare a vizelor pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre care nu depășesc 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

UE promovează o abordare cuprinzătoare bazată pe valori și responsabilități comune în ceea ce privește migrația și strămutarea forțată. Noul Pact privind migrația și azilul prevede dezvoltarea și aprofundarea unor parteneriate personalizate, cuprinzătoare și echilibrate, pentru a promova cooperarea cu privire la toate aspectele relevante:

- acordarea de protecție celor care au nevoie și sprijinirea țărilor-gazdă și a comunităților-gazdă;
- crearea de perspective economice și abordarea cauzelor profunde ale migrației ilegale și ale strămutării forțate;
- sprijinirea eforturilor partenerilor de a consolida guvernanta și gestionarea migrației;
- promovarea cooperării privind returnarea și readmisia;
- dezvoltarea unor căi legale de acces în Europa.

Cooperarea dintre statele membre și țările terțe în ceea ce privește readmisia resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală este un element important al acestei politici. Pentru a consolida astfel de parteneriate cuprinzătoare și pentru a asigura cooperarea deplină a țărilor terțe, Consiliul European a solicitat UE să mobilizeze toate instrumentele disponibile, inclusiv cooperarea pentru dezvoltare, comerțul sau măsurile în materie de vize³.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), articolul 25a alineatul (5) litera (a).

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Nu se aplică.

³ Documentul EUCO 22/21 (17).

- **Proportionalitatea**

Măsurile propuse, al căror scop este de a îmbunătăți cooperarea Etiopiei în materie de readmisie a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, sunt proporționale cu obiectivul urmărit. Aceste măsuri nu afectează posibilitatea solicitanților de a solicita și de a primi vize, ci vizează anumite aspecte referitoare la procedura de eliberare a vizei. În plus, anumite categorii de persoane sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentei decizii.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Nu se aplică.

- **Consultările cu părțile interesate**

Nu se aplică.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Nu se aplică.

- **Evaluarea impactului**

Nu se aplică.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică.

- **Drepturile fundamentale**

Măsurile propuse nu afectează posibilitatea de a solicita și de a primi vize și respectă drepturile fundamentale ale solicitanților, în special dreptul la respectarea vieții de familie.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu se aplică.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică.

- **Documentele explicative (în cazul directivelor)**

Nu se aplică.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 definește domeniul de aplicare al deciziei de punere în aplicare propuse.

Alineatele (1) și (2) precizează că dispozițiile se aplică numai resortisanților Etiopiei care sunt supuși obligației de a deține viză, nu și celor care sunt exonerați în temeiul articolului 4 sau 6 din Regulamentul (UE) 2018/1806.

Alineatul (3) exclude din domeniul de aplicare al deciziei propuse solicitanții de viză care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii, în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și o țară terță, pe de altă parte.

Alineatul (4) precizează că decizia propusă nu aduce atingere obligațiilor internaționale ale statelor membre.

Articolul 2 prevede că aplicarea următoarelor dispoziții din Codul de vize se suspendă temporar pentru resortisanții etiopieni care intră în domeniul de aplicare al deciziei propuse:

- posibilitatea ca statele membre să renunțe la cerința de a prezenta un set complet de documente justificative. Aceasta înseamnă că, la fiecare cerere, toți solicitanții vor trebui să prezinte un set complet de documente justificative care să ateste îndeplinirea condițiilor de intrare prevăzute în Codul frontierelor Schengen;
- posibilitatea ca statele membre să renunțe la taxa de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu. Acestei categorii de solicitanți i se va aplica taxa de viză standard de 80 EUR;
- timpul standard de prelucrare de 15 zile pentru luarea unei decizii cu privire la o cerere. Aceasta înseamnă că statele membre vor avea la dispoziție 45 de zile pentru a decide cu privire la cereri;
- normele privind eliberarea vizelor cu intrări multiple. Aceasta înseamnă că, în principiu, se vor elibera numai vize cu o singură intrare.

Articolul 3 cuprinde lista destinatarilor deciziei propuse, și anume statele membre relevante.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind suspendarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Etiopia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)⁴, în special articolul 25a alineatul (5) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Cooperarea cu Etiopia în materie de readmisie a fost evaluată ca fiind insuficientă în temeiul articolului 25a alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009. Sunt necesare îmbunătățiri semnificative în legătură cu cooperarea în toate etapele procesului de readmisie, inclusiv pentru a se asigura că Etiopia cooperează în mod eficace cu toate statele membre în ceea ce privește identificarea și eliberarea documentelor de călătorie, precum și în ceea ce privește operațiunile de returnare, în timp util și în mod previzibil.
- (2) Există provocări persistente în ceea ce privește identificarea resortisanților Etiopiei aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre, din cauza absenței răspunsului din partea autorităților etiopiene la cererile de readmisie, a dificultăților legate de eliberarea documentelor de călătorie provizorii care nu sunt furnizate nici măcar atunci când cetățenia a fost confirmată anterior, precum și a organizării operațiunilor de returnare pentru returnările voluntare și forțate cu zboruri regulate și charter.
- (3) Ținând seama de diferitele măsuri luate până în prezent de Comisie pentru a îmbunătăți nivelul de cooperare și relațiile generale ale Uniunii cu Etiopia, Etiopia nu cooperează suficient cu Uniunea în materie de readmisie și este necesar să se întreprindă acțiuni.
- (4) Prin urmare, aplicarea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 ar trebui suspendată temporar pentru resortisanții etiopieni care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și

⁴ JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

al Consiliului⁵. Obiectivul este de a încuraja autoritățile etiopiene să întreprindă acțiunile necesare pentru îmbunătățirea cooperării în materie de readmisie.

- (5) Dispozițiile suspendate temporar ar trebui să fie cele menționate la articolul 25a alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009: suspendarea posibilității de a renunța la cerințele privind documentele justificative care trebuie prezentate de solicitantii de viză, menționată la articolul 14 alineatul (6), suspendarea perioadei generale de prelucrare de 15 zile calendaristice, menționată la articolul 23 alineatul (1) (lucru care, în consecință, exclude și aplicarea normei care permite prelungirea acestei perioade până la maximum 45 de zile numai în cazuri individuale, ceea ce înseamnă că perioada standard de prelucrare devine de 45 de zile), suspendarea eliberării vizelor cu intrări multiple în conformitate cu articolul 24 alineatele (2) și (2c) și suspendarea scutirii opționale de la plata taxei de viză pentru titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) litera (b).
- (6) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere aplicării Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶, care extinde dreptul la liberă circulație la membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii, indiferent de cetățenia lor, atunci când îl însoțesc pe acesta sau i se alătură. Prin urmare, prezenta decizie nu ar trebui să se aplice membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau membrilor de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și o țară terță.
- (7) Măsurile prevăzute în prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor de drept internațional care le revin statelor membre, inclusiv în calitate de țări-gazdă ale organizațiilor interguvernamentale internaționale sau ale conferințelor internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau de alte organizații interguvernamentale internaționale găzduite de statele membre. Prin urmare, suspendarea temporară nu ar trebui să se aplice resortisanților etiopieni care solicită o viză în măsura în care acest lucru este necesar pentru ca statele membre să își îndeplinească obligațiile care le revin în calitate de țări-gazdă ale unor astfel de organizații sau ale unor astfel de conferințe.
- (8) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezenta decizie constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta decizie dacă o va pune în aplicare în legislația sa națională.

⁵ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație (codificare) (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

⁶ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (9) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului⁷; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁸, care intră sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului⁹.
- (11) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁰, care intră sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului¹¹.
- (12) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹², care intră sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului¹³.

⁷ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁸ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁹ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

¹⁰ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

¹¹ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

¹² JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

¹³ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

- (13) Prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care este conex acestuia, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003, și, respectiv, al articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

1. Prezenta decizie se aplică resortisanților Etiopiei care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806.
2. Prezenta decizie nu se aplică resortisanților Etiopiei care sunt scutiți de obligația de a deține viză în temeiul articolului 4 sau al articolului 6 din Regulamentul (UE) 2018/1806.
3. Prezenta decizie nu se aplică resortisanților Etiopiei care solicită o viză și care sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE sau membri de familie ai unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii, în temeiul unui acord încheiat între Uniune și o țară terță.
4. Prezenta decizie nu aduce atingere cazurilor în care unui stat membru îi revine o obligație de drept internațional, și anume:
 - (a) în calitate de țară-gazdă a unei organizații interguvernamentale internaționale;
 - (b) în calitate de țară-gazdă a unei conferințe internaționale convocate de Organizația Națiunilor Unite sau de alte organizații interguvernamentale internaționale găzduite de un stat membru sau desfășurate sub auspiciile acestora;
 - (c) în temeiul unui acord multilateral care conferă privilegii și imunități;
 - (d) în temeiul Tratatului de conciliere (Tratatul de la Lateran) încheiat în 1929 între Sfântul Scaun (Statul Cetății Vaticanului) și Italia, astfel cum a fost modificat ultima dată.

Articolul 2

Suspendarea temporară a aplicării anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009

Aplicarea următoarelor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 se suspendă temporar:

- (a) articolul 14 alineatul (6);
- (b) articolul 16 alineatul (5) litera (b);
- (c) articolul 23 alineatul (1);

(d) articolul 24 alineatele (2) și (2c).

Articolul 3

Destinatari

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Ceha, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Croația, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Ungariei, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*